

การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน
ตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี*

GOOD GOVERNANCE MANAGEMENT OF THON NA LAP SUBDISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BAN DUNG DISTRICT,
UDON THANI PROVINCE

ภัทราวดี ศิลาคม¹ และ โกศล สอดส่อง²

Pathrawut Silakhom¹ and Koson Sodsong²

¹⁻²วิทยาลัยพินิจบดินท

¹⁻²Pitchayabundit College, Thailand

Corresponding Author's Email: Meksilasilakhom@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ จำนวน 373 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูล ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติค่าที และใช้สถิติเอฟ

* Received 2 October 2024; Revised 15 October 2024; Accepted 27 December 2024

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมาคือด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 4.08$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.74$)

2. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่ององค์กรจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ในการออกข้อกฎหมาย/ข้อบังคับที่เป็นผลบังคับใช้กับชุมชน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, หลักธรรมาภิบาล, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

This research aimed to study the management according to the principles of good governance of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization, 2) to compare the management according to the principles of good governance of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization classified by gender, age, education level, average monthly income, and occupation, and 3) to propose guidelines for the development of management according to the principles of good governance of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization. The sample group used in this research was 373

people living in the area of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization. The instrument used for data collection was a questionnaire. The statistics used for analysis were number, percentage, mean, standard deviation, and data analysis. Hypothesis testing was done using the T-Test and F-Test.

The research results found that:

1. Management according to the principles of good governance of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization, Ban Dung District, Udon Thani Province Overall, it was at a high level ($\bar{X} = 3.94$). When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average value was the aspect of morality ($\bar{X} = 4.26$), followed by the aspect of transparency ($\bar{X} = 4.08$), and the aspect with the lowest average value was the aspect of responsibility ($\bar{X} = 3.74$).

2. Management according to the principles of good governance of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization, Ban Dung District, Udon Thani Province, classified by gender, age, education level, average monthly income, and occupation. Overall, it was found that people with different genders, ages, education levels, average monthly income, and occupations had no different opinions on the management according to the principles of good governance of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization, Ban Dung District, Udon Thani Province.

3. The results of the analysis of the development guidelines for management according to the principles of good governance of the Thon Na Lap Subdistrict Administrative Organization, Ban Dung District, Udon Thani Province, include: It should give importance to the organization to hold public hearings in issuing laws/regulations that are applicable to the community.

Keywords : Management, Good Governance, Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

ประเทศไทยได้ให้ความสนใจเรื่องหลักธรรมาภิบาลอย่างมาก ภายหลังประเทศเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ใน พ.ศ. 2540 เมื่อมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ก็ยังมุ่งเน้นการพัฒนาให้สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน ตลอดจนเรื่องการตรวจสอบอำนาจรัฐโดยภาคประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยใน พ.ศ. 2542 คณะรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้ในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งมีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และใน พ.ศ. 2545 ก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยเพิ่มมาตรา 3/1 ซึ่งมีหลักการเพื่อมุ่งเน้นให้ส่วนราชการใช้วิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการอีกทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ซึ่งได้มีการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการบริหารบ้านเมืองที่ดีเอาไว้อีกด้วย รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ให้มีประสิทธิภาพ ปราศจากการทุจริตบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

ในปัจจุบันได้มีหน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นและได้เข้ามามีบทบาทร่วมดำเนินการสนับสนุนการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น สถาบันพระปกเกล้า สถาบันปวช. อังการณ โดยดำเนินการแสวงหาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีลักษณะการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อมอบรางวัลและประกาศเป็นตัวอย่างให้เกิดการแพร่ขยายองค์กรที่ดี เพื่อส่งเสริมให้เกิดขวัญกำลังใจในการบริหารงานขององค์กรระดับท้องถิ่น และเพื่อพัฒนามาตรฐาน การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (โกวิทย์ พวงงาม, 2552)

องค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จากการศึกษาในเบื้องต้นยังพบปัญหาในระดับบุคคลคือ ยังมีบุคลากรบางส่วนเท่านั้นที่ยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมและขาดจิตสำนึกในการทำงานเพื่อองค์กร อีกทั้งบุคลากรบางส่วนไม่เข้าใจบทบาทของตนเองว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องหลักธรรมาภิบาลที่ดีได้อย่างไร และนอกจากนี้บุคลากรไม่ยอมเปลี่ยนแปลงตัวเอง ชอบอยู่ในระบบเดิม ๆ ไม่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ไม่สนใจติดตามงานหรือแก้ไขปัญหาคืออุปสรรคที่เกิดขึ้นได้เท่าที่ควร การปรับปรุงงานในความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล รวมถึงการไม่ยอมเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่เข้ามาในระบบงาน อาทิเช่น ด้านระเบียบกฎหมาย ด้านการสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบล และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนปัญหาในเรื่องโครงสร้างและระบบการบริหารงาน ได้แก่ ขาดการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง การตรวจสอบกำกับดูแล และกลไกการกำกับดูแลยังไม่ได้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ อย่างทั่วถึงและจริงจัง ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเนื่องจากยังขาดทักษะความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมาภิบาล หรือไม่สามารถปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลได้อย่างเต็มที่

ดังนั้น การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องถือปฏิบัติ เพราะเป็นกฎหมายที่บังคับใช้กับทุกส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงานและใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ทั้งนี้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า สามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน อำนวยความสะดวก และสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งเป็นหลักสำคัญของระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ตามองค์ประกอบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า ว่ามีความสัมพันธ์กับผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมากน้อยเพียงใดเพื่อนำผลการศึกษาครั้งนี้ ไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการ

ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ให้สามารถแก้ไขปัญหาและนำไปพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และนำไปสู่การเป็นราชการยุคใหม่ซึ่งมีลักษณะของธรรมาภิบาลเป็นรากฐานในชุมชน และสังคมประชาธิปไตยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

สมมติฐานของการวิจัย

1. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่มีเพศต่างกัน มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกัน
2. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่มีอายุต่างกัน มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกัน
3. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกัน
4. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกัน
5. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาฉับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกัน มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 5,454 คน แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านถ่อนนาลับ หมู่ที่ 2 บ้านนามั่ง หมู่ที่ 3 บ้านทุ่งใหญ่ หมู่ที่ 4 บ้านหนองลาด หมู่ที่ 5 บ้านหนองแวง หมู่ที่ 6 บ้านโพธิ์ชัย หมู่ที่ 7 บ้านโพธิ์ท่าเมือง และหมู่ที่ 8 บ้านเทพเทวีหมู่ที่ 8 บ้านเทพเทวี(สำนักงานทะเบียน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี, 2566)

กลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง (Actual population) โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบค่าประชากรจากสูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1967) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือระดับค่าความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n) เท่ากับ 373 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ครั้งนี้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ทั้ง 6 ด้าน เป็นแบบคำถามปลายเปิด

การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลจากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยกำหนดนิยามและใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย จากนั้นนำไปให้ อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบ (Content Validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด (Index of item objective congruence : IOC) เกณฑ์ที่กำหนดคือ 0.60 ขึ้นไป
4. นำแบบสอบถามไป ตรวจสอบและแก้ไข เพื่อความถูกต้องของเนื้อหาและความชัดเจนของภาษาตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้เครื่องมือ (Try – out) กับ ประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี เพื่อหาอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total correlation) เกณฑ์ที่กำหนดคือ 0.72 ขึ้นไป
6. นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอน (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด 2553 : 72 - 103) ซึ่งต้องได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตั้งแต่ 0.72 ขึ้นไป
7. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยถึงนำชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์ตอบแบบสอบถาม ตามวันและเวลาที่นัดหมาย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งได้จัดเตรียมไว้แล้วนำไปส่งให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองตามที่ได้นัดหมายไว้แล้ว เพื่อแนะนำตัวพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย ขออนุญาตเก็บข้อมูล แจกแบบสอบถามการวิจัยและขอรับกลับในวันเดียวกันด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และลงรหัสเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูล ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าและทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. สถิติพรรณนา ได้แก่
 - 1.1 จำนวน (n)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ และสรุปเป็นประเด็นสำคัญสำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาถ้ำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี เป็นแบบคำถามปลายเปิด

2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่

2.1 สถิติ t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 ตัวแปร สำหรับการเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาถ้ำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ

2.2 สถิติ F-test โดยการทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป และหากพบว่ามีค่าความแตกต่างรายคู่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาต้องทำการทดสอบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน และแตกต่างกันอย่างไร ตามวิธีการของเชฟ

เฟ้ (Scheffe's method) สำหรับการเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาถ้ำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.18 อายุอยู่ระหว่าง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.84 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 44.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.75 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 45.84

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาถ้ำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยรวมและรายด้าน

การตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาถ้ำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านหลักนิติธรรม	3.82	0.68	มาก
2. ด้านหลักคุณธรรม	4.26	0.42	มาก
3. ด้านหลักความโปร่งใส	4.08	0.39	มาก
4. ด้านหลักการมีส่วนร่วม	3.80	0.52	มาก
5. ด้านหลักความรับผิดชอบ	3.74	0.73	มาก
6. ด้านหลักความคุ้มค่า	3.97	0.58	มาก
รวม	3.94	0.40	มาก

2. จากตารางที่ 1 การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถ่อนนาถ้ำ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมา

คือด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 4.08$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.74$) และวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านหลักนิติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านพัฒนาบุคลากรทั้งพนักงานและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาคือ ข้อ 4. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านใช้อำนาจในการบังคับใช้ข้อบังคับรวมทั้งกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างเสมอภาค ไม่มีการเลือกปฏิบัติกับบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดเป็นกรณีพิเศษเพื่อความเป็นธรรม ($\bar{X} = 3.71$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 2. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในการออกข้อบังคับ และเป็นที่ยอมรับของชุมชน ($\bar{X} = 3.56$)

2.2 ด้านหลักคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 7. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านตระหนักในหน้าที่ของตน มุ่งรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม มาประชุมอย่างสม่ำเสมอ และพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ในสภาอย่างมีเหตุผลตรงไปตรงมา ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาคือ ข้อ 6. ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาคถูกต้อง ($\bar{X} = 4.30$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 9. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีมาตรฐานจริยธรรม หรือกรอบกติกาการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาทุกคน โดยทำเป็นมติของสภาเพื่อควบคุมกันเอง ($\bar{X} = 4.10$)

2.3 ด้านหลักความโปร่งใส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 17. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านเปิดเผยข้อมูลด้านการเงิน - การคลัง เป็นระยะว่ามีรายรับรายจ่ายเท่าใด ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือ ข้อ 11. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านปิดประกาศวาระการประชุมของสภาให้ประชาชนทราบล่วงหน้า และเปิดโอกาสให้ประชาชนที่สนใจเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมสภา ($\bar{X} = 4.12$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 13. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน

ประชาสัมพันธ์ข้อบังคับตำบล กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน รวมทั้งข่าวสารราชการที่ประชาชนควรรู้และต้องปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.02$)

2.4 ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 18. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมฟังการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน และร่วมสังเกตการณ์ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือ ข้อ 20. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อแผนพัฒนา โดยร่วมเสนอปัญหาความต้องการและร่วมเสนอโครงการ / กิจกรรมเพื่อการพัฒนาในรูปแบบกระบวนการประชาคม ($\bar{X} = 4.10$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 23. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านจัดเวทีประชาคมเพื่อแถลงผลงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและซักถาม ($\bar{X} = 3.52$)

2.5 ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 28. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความจริงใจในการนำโครงการ / กิจกรรมที่เสนอโดยประชาชน / ประชาคมนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมาคือ ข้อ 29. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านนำเอาโครงการ / กิจกรรม ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาไปจัดทำข้อบังคับงบประมาณเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามที่สัญญาไว้กับประชาชน หากทำไม่ได้ก็แจ้งให้ประชาชนทราบ ($\bar{X} = 3.64$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 26. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านจัดบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพ เป็นธรรมและทั่วถึงทั้งในและนอกสถานที่ ให้ประชาชนเป็นที่พึงได้เมื่อเกิดความเดือดร้อน ($\bar{X} = 3.59$)

2.6 ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 33. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านจัดตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณไม่ให้รั่วไหลสูญเปล่า ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือ ข้อ 35. เมื่อสิ้นปีงบประมาณมีการประเมินความคุ้มค่าของการใช้จ่ายงบประมาณในโครงการต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการใช้จ่ายงบประมาณให้คุ้มค่าในปีต่อไป ($\bar{X} = 4.27$) และข้อที่

มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 30. องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านดำเนินแผนงาน / โครงการ โดยจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วนว่าจะทำโครงการอะไรก่อน - หลัง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ($\bar{X} = 3.52$)

3. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่

1. ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่ององค์การจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ในการออกข้อกฎหมาย/ข้อบังคับที่เป็นผลบังคับใช้กับชุมชน
2. ควรมีการวางแผนการฝึกอบรมทั้งในระยะสั้น และระยะยาว และส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้เข้ารับการฝึกอบรมในทุกระดับด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม
3. ควรส่งเสริมด้านกิจการอาสาสมัครให้มากขึ้น เช่น อาสาพัฒนาหมู่บ้านซึ่งเป็นประชาชนในชุมชน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมาคือด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 4.08$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.74$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าทางองค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยมีการยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ เช่น มีการกำหนดนโยบายจัดสรรงบประมาณพัฒนาให้ครอบคลุมทุก

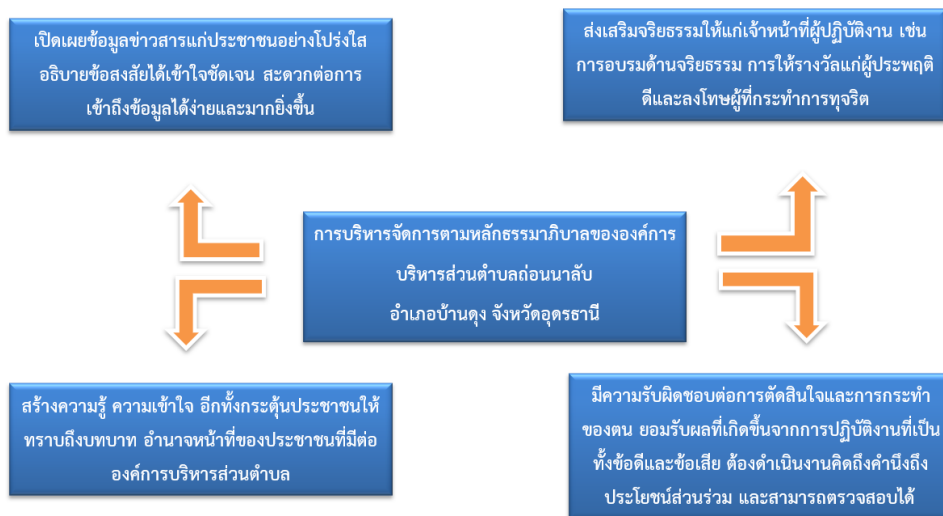
ด้าน มากขึ้น โดยเฉพาะโครงการที่มีการจัดซื้อจัดจ้าง ควรมีการต่อรองราคาที่ดีกว่างบประมาณที่ตั้งไว้ได้ให้ลดได้น้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้มีงบประมาณเหลือและสามารถนำไปดำเนินโครงการอื่น ๆ เพิ่มขึ้นได้อีก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน นโยบายที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการต่อประชาชนให้ดียิ่งขึ้น โดยนำการบริการในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกให้กับประชาชนที่มาติดต่อรวมทั้งให้เกิดความโปร่งใสในบรรยากาศใหม่ที่ค่อนข้างเป็นกันเองมากยิ่งขึ้น และให้ชื่อว่า “บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ” (One Stop Service) ให้ประชาชนได้รับการได้อย่างครบถ้วน สะดวก สบาย เสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิชัยรัฐ หมื่นด้วง (2561) ที่พบว่าระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารงานท้องถิ่น เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.18 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า หลักนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.47 รองลงมาคือ หลักความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.39 หลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.16 หลักความโปร่งใส อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.14, หลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.05 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หลักคุณธรรม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.97 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของวีระ หาญกัน และสุวรรรัฐ แลสันกลาง (2559) ที่พบว่าโดยภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) โดยด้านที่นำมาใช้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4 อันดับแรกได้แก่ การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงาน ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{x} = 3.59$) รองลงมาได้แก่ ด้าน การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 3.57$) ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{x} = 3.51$) และด้านการนำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 3.50$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 2 ด้านคือ ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{x} = 3.48$) และด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักคุณธรรม ($\bar{x} = 3.41$) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลพรรณ พึ่งด้วง, (2560) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ หลักคุณธรรมและจริยธรรมกับหลักความเสมอภาค ส่วนที่คงเหลือ 8 ด้านอยู่ใน ระดับมากโดยเรียงลำดับค่ามัธยเทศจากมากไปหาน้อยดังนี้ หลักความเปิดเผยและโปร่งใส หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วมและการมุ่งเน้นฉันทามติ หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ และหลักการตอบสนอง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วันรบ บุญนำ, 2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาในทัศนของครูกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตทับทิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม และหลักความโปร่งใส โดยลำดับสุดท้าย คือ หลักความคุ้มค่า นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ประสิทธิ์ชัย โสดาวิจิต, 2558) ที่วิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีหลักคุณธรรมและหลักความรับผิดชอบได้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมมีทั้งหมด 4 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภมร วงษ์ศรีจันทร์ (2559) วิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตลิ่ง อำเภอนาคู จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตลิ่ง อำเภอนาคู จังหวัดนครสวรรค์

ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนทุกอาชีพเมื่อมาใช้บริการ อาจไม่ค่อยได้รับการบริการที่มีความสะดวกสบายและรวดเร็วจากเจ้าหน้าที่ มาใช้บริการในแต่ละครั้งอาจต้องรอคอยนาน ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้

1.1 ควรมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ อีกทั้งกระตุ้นประชาชนให้ทราบถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ประชาชนทราบว่าตนเองต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง มีบทบาทมีหน้าที่ ต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างไร อันจะส่งผลให้การใช้หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

1.2 เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใสอธิบายข้อสงสัยได้เข้าใจชัดเจน สะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและมากยิ่งขึ้น

1.3 ส่งเสริมจริยธรรมให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น การอบรมด้านจริยธรรม การให้รางวัลแก่ผู้ประพฤติดีและลงโทษผู้ที่กระทำการทุจริต เป็นต้น

1.4 ผู้บริหารควรมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตน ยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่เป็นทั้งข้อดีและข้อเสีย ต้องดำเนินงานคิดถึงคำนึงถึงประโยชน์ส่วนร่วม และสามารถตรวจสอบได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล พร้อมทั้งแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมในแต่ละด้าน

2.2 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลถอนนาลับ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์ พวงงาม. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

กมลพรรณ พึ่งดวง. (2560). การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. ใน ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พิชัยรัฐ หมั่นดวง. (2561). การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารงานท้องถิ่นเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู อำเภอเมืองหนอง จังหวัดหนองบัวลำภู. บัณฑิตวิทยาลัยวิทยาลัยพิชัยบัณฑิต.

ภมร วงษ์ศรีจันทร์. (2559). การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีพระหม.

วีระ หาญกัน, สุวัรัฐ แลสันกลาง. (2559). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดุง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 16(1), 53-67.

ประสิทธิ์ชัย โสตาวิชิต. (2558). พฤติกรรมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. ใน วิทยานิพนธ์
ค.ม.สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ
ที่ 9 (พ.ศ.2545-2549). สำนักนายกรัฐมนตรี